

نگاه بیرون

چرا او با ما مطرفه می‌رود

● پس از مذاکرات در مورد برنامه هسته‌ای ایران و برداشتن تحریم‌های اقتصادی علیه جمهوری اسلامی، بسیاری معتقدند که دولت او با ما به توافق با ایران تمایل دارد. این توافق باعث می‌شود منافع واقعی ایالات‌متحده با ایران همسو شود و آنها در برابر دشمن مشترکی به نام داعش یا افراط‌گرایی سنی قرار گیرند. این توافق، در صورت انجام می‌تواند یکی از دستاوردهای عمده در سیاست خارجی باراک

اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا باشد.

اما شواهد حاکی از آن است که دولت آمریکا امتیازهای لازم را به ایران برای دستیابی به توافق جامع هسته‌ای نخواهد داد. از یک‌سو، نظام سیاسی و حقوقی آمریکا در طول دودهه گذشته بر اساس منافع اسرائیل تغییر شکل داده است و این منافع باعث می‌شود که از لحاظ سیاسی کار او با ما برای رفع تحریم‌های ایران بسیار سخت‌تر از رفع تحریم‌های کوبا باشد و از سوی دیگر، با وجود اختلاف‌هایی که دولت آمریکا با بنیامین نتانیاهو در مورد برنامه هسته‌ای ایران دارد، درواقع می‌داند که روایت اسرائیل از برنامه هسته‌ای ایران، نادرست بوده و یک فریب هسته‌ای است که اسرائیل آن را شایع کرده، اما «وندی شرمن» سرپرست تیم مذاکره‌کننده آمریکا (که توسط وارن کریستوفر، وزیر امور خارجه پیشین آمریکا که ضد ایرانی و طرفدار اسرائیل است) حمایت می‌کشد. اکتبر ۲۰۱۳ در کنگره می‌گوید که به ایران اعتماد نمی‌کند زیرا فریب، بخشی از دی‌ان‌ای ایران است. اما نکته مهم‌تر اینکه شواهد نشان می‌دهد دولت آمریکا احساس می‌کند مشوق‌های لازم برای رسیدن به توافق با ایران را ندارد، چرا که در شرایط فعلی هم آنچه خواهند آن است را به دست می‌آورد.

گاهی اوقات چیزهایی که گفته نمی‌شود بیشتر از آنچه گفته می‌شود محتوای فکری سیاستمداران را روشن می‌کند. جان کری، وزیر امور خارجه آمریکا با اشاره به «برنامه اقدام مشترک» که قرار بود پل موقتی برای رسیدن به توافق جامع هسته‌ای باشد، گفت: «تا هنگامی که با این روش، جهان امن‌تر است، احمقانه است وقتی زمان گریز هسته‌ای بیشتر شده، عقب بکشیم». جان کری صرفاً توضیح واضح‌ات می‌دهد و چیزی اضافه نمی‌کند اگرچه تمامی این دستاوردهای موقتی بدون رسیدن به توافق جامع هسته‌ای از دست خواهند رفت. به‌طور واضح این سوال بدون پاسخ می‌ماند که آیا دولت آمریکا می‌خواهد تا زمان دست‌یافتن به خواسته‌های خود «برنامه اقدام مشترک» را ادامه دهد؟

پیش‌فرض می‌تواند این باشد که ایران در نهایت حاضر به دادن امتیازهای اضافی به آمریکا می‌شود یا اینکه مذاکرات به مدت دوسال دیگر تمدید خواهد شد. بر اساس گزارش نشریه «پولیوتیکو» تصمیم به تمدید مذاکرات بر محاسبات مذاکراتی آمریکا مبتنی بود. مقامات رسمی می‌گویند که کری نه وقتش را هدر و نه ناامیدی را افزایش می‌دهد. دلیل اصلی این است که گذشت زمان به‌نفع آمریکاست چرا که در حین تمدید مذاکرات، برنامه هسته‌ای ایران متوقف می‌ماند اما تحریم‌ها، اقتصاد آن را متلاشی می‌کنند. طرح کلی استراتژی پیشنهادشده این است که مذاکرات تا حد امکان طولانی شود تا زمانی که ایران درنهایت مجبور به قبول خواسته‌های ایالات‌متحده در غنی‌سازی شود و خواسته لغو تحریم‌ها را رها کند. استراتژی مشابهی توسط «دیوید الگناتیوس» در روزنامه واشنگتن پست پیشنهاد شده که به‌خوبی بازتاب‌دهنده طرز فکر مقامات امنیتی رده‌بالا و درست برعکس نظریات مقامات دولتی است: «در شرایطی که مذاکره‌کنندگان ایران آزادی عمل برای کنارآمدن با شرایط ما را ندارند، به نظر می‌رسد که فشار اقتصادی بر ایران به‌نفع غرب است.» در نتیجه کری تأکید کرد که ایالات‌متحده می‌تواند منافع حاصل از «برنامه اقدام مشترک» را داشته باشد در حالی که در همان زمان اهرم چانه‌زنی با ایران را دارد. این وضعیت بستگی به این دارد که ایران درک کند که نمی‌تواند از میز مذاکره فراتر برود. تصمیم به تمدید هفت‌ماهه مذاکرات بخشی از راهبرد آمریکاست که بر اساس آن واشنگتن در پی آن است تا با کش دادن مذاکرات، ایران را به پذیرفتن مطالبات آمریکا در زمینه غنی‌سازی و رفع تحریم‌ها وادار کند.
کری سیمور که مشاور اصلی اوباما در امور هسته‌ای ایران تا ژانویهٔ ۲۰۱۳ بود، اوایل سپتامبر ۲۰۱۳ در اجلاس امنیت منطقه‌ای پیش‌بینی کرد که مذاکرات هسته‌ای ایران با گروه ۵+۱ به توافق جامع واقعی منجر نخواهد شد و تنها به یک توافق موقت منجر می‌شود. سیمور که مدیر اجرایی تحقیقات در مرکز بلفر هاروارد در سیاست خارجی است، گفته بود طولانی‌شدن مذاکرات هسته‌ای با ایران به‌نفع اسرائیل است. سخنان سیمور نشان می‌دهد که دولت او با ما انگیزه‌ای قوی برای بافشاری در مواضع خود و کاهش عمده قابلیت‌های غنی‌سازی ایران دارد زیرا بعید است ایران به این تقاضا تن دهد.

شرق: ایران سرانجام میزبانی «خالد مشعل» رئیس دفتر سیاسی جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) را پذیرفت؛ میزبانی‌ای که بنا به اعلام برخی منابع عربی، با وساطت «سیدحسن نصرالله» دبیرکل حزب‌الله لبنان انجام می‌گیرد. عصر دیروز و پس از اعلام خبر توسط روزنامه «السفیر» لبنان «حسین امیرعبداللهیان»، معاون عربی–آفریقایی وزارت خارجه، از قطعی‌شدن سفر «مشعل» به تهران خبر داد.

«امیرعبداللهیان» در گفت‌وگو با «فارس» با تأیید سفر «خالد مشعل» به تهران و با بیان اینکه زمان دقیق این سفر هنوز مشخص نیست و بعد از قطعی‌شدن، اطلاع‌رسانی خواهد شد، گفت: «روابط حماس با جمهوری اسلامی ایران هیچ‌گاه قطع نشده است.» او ادامه داد: «ایران، کشورهای اسلامی و افکار عمومی منطقه هیچ‌گاه مردم مظلوم فلسطین را تنها نخواهند گذاشت.» چند ساعت پیش از اعلام رسمی خبر سفر «مشعل» به تهران، برخی رسانه‌های عربی از انجام این سفر با وساطت دبیرکل حزب‌الله لبنان خبر داده بودند.

مقدمات در تهران

به نظر می‌رسد مقدمات سفر آتی «مشعل» به تهران، در سفر هیاتی از حماس چیده شد که هفته گذشته انجام گرفت. پس از این سفر بود که «محمود الزهار»، عضو دفتر سیاسی جنبش حماس در مصاحبه با روزنامه «الاخبار» لبنان در مورد روابط این جنبش با ایران و نتایج سفر هیات حماس به تهران، گفت: «ما آشکارا اعلام کرده‌ایم که روابط میان حماس و ایران ادامه دارد؛ به ویژه اینکه ما سفر آشکاری داشته‌ایم و سفر اخیر، دومین سفر ماست و پیش از آن نیز سفر محرمانه‌ای داشته‌ایم.» او ادامه داد: «باید بگوییم که روابط با ایران پیش از جنگ غزه وجود داشت برای همین، سفر اخیر ما اتفاق عجیبی نبوده است و خلاصه بگوییم که ما روابطمان را از سر گرفته‌ایم چراکه روابط ما تنها در مدت اندکی به دلیل رخدادهای سوریه قطع شد. هیچ بحثی در مورد قطع روابط با ایران وجود ندارد.»

بهاری که خزان شد

آخرین سفر «مشعل» به تهران تا آنجا که در منابع خبری آمده، مربوط به اسفند ۱۳۸۸ است. اما آخرین سفر مقامات حماس مربوط به سفر «اسماعیل هنیه»، نخست‌وزیر وقت دولت حماس بود که بهمن ۱۳۹۰ انجام شد. اما پس از آن، همزمان با اوج‌گیری بحران سوریه، دیگر خبری از سفر به تهران نبود. سابقه روابط حماس با ایران به سال ۱۹۹۱ (۱۳۷۰–۱۳۷۱) بازمی‌گردد

که این جنبش در کنفرانس حمایت از انتفاضه نخست فلسطین در تهران شرکت کرد و پس از آن، روابط دو طرف گسترش یافت. دوران انتفاضه الاقصی، بهار روابط ایران و حماس بود که پیروزی حماس در انتخابات پارلمانی سال۲۰۰۶ (۱۳۸۵–۱۳۸۴) فلسطین و همچنین روی‌کارآمدن محمود احمدی‌نژاد» در ایران به اوج خود رسید. اما «خزان» این روابط با آغاز بحران سوریه، شروع شد. تا پیش از آغاز بحران سوریه، روابط «ایران» و «حماس»، روابطی فراتر از دوستانه بود و هرازگاهی، یکی از مقامات این جنبش به تهران سفر می‌کرد. اما با آغاز بحران سوریه، این جنبش که شاخه «آخوان المسلمین» فلسطین هم محسوب می‌شود، در قبال حاکمیت سوریه، مواضعی نامناسب گرفت.

جابه‌جایی دردرساز

«حماس» در نخستین اقدام در منازعات مربوط به سوریه و بشار اسد و مخالفان مسلحش، اعلام بی‌طرفی کرد اما با گذشت مدتی از بحران سوریه، برخی از آنها به سمت مخالفان مسلح سوریه سوق پیدا کردند و گمان بردند که دیگر «دمشق» جای ماندن نیست. پس از گذشت مدتی از بحران، آنها در چرخشی از سمت ایران و سوریه به دامن «قطر» و «ترکیه» رفتند. این جنبش، دفتر سیاسی خود را از پایتخت سوریه به «دوحه» پایتخت «قطر» منتقل کردند. اثاث‌کشی «حماس» از

رئیس دفتر سیاسی حماس پس از ۵ سال به ایران می‌آید

«مشعل» دوباره در تهران

«دمشق» به «دوحه» تنها اثاث‌کشی فیزیکی نبود؛ چرا که با این حرکت به غیاز مخالفت با «بشار اسد» میزبان سال‌های قبلشان از لحاظ فکری نیز رسماً به اردوگاه سرسخت‌ترین حامیان مخالفان «بشار» رفت. اما این جابه‌جایی، شاید که نه، حتماً برایشان گران تمام شد. حماس هم برای جبران کمبودهایش بیشتر به سمت «آخوان» ترکیه، مصر و حاکمیت قطر رفت. هرچه به آنها نزدیک‌تر می‌شد، از تهران دورتر می‌شد.

ایران به ما پول نمی‌دهد

فروردین ۱۳۹۲، دیگر صدای «حماس» بالا رفت، البته نه به شکل طبل‌کارانه که به شکل درندامه؛ «صلاح البردویل» از مقامات ارشد جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) در مصاحبه با خبرگزاری فرانسه گفته بود: «به دنبال حوادث سوریه، حمایت‌های مالی ایران به حماس کاهش یافت به همین دلیل این جنبش هم‌اکنون با بحران مالی مواجهه است.» او همچنین به تفاوت دیدگاه‌های بین ایران و حماس اشاره کرده و ادامه داده بود: «حماس مالی ایران از حماس هم به دلیل مشکل در سوریه و تنش در روابط حماس و ایران و تفاوت دیدگاه‌ها میان دو طرف کاهش یافته است.»

سفری که لغو شد

آبان‌ماه سال‌گذشته بود که اختلافات ایران و حماس بیش از پیش نمایان شد؛ زمانی که برخی منابع در «حماس» خبر از لغو سفر «خالد مشعل»

به تهران دادند. در آن زمان این منابع گفته بودند که «روحانی» رئیس‌جمهوری ایران، زمانی را برای دیدار با «مشعل» نداشته و به همین دلیل این سفر لغو شد. هر چند «خالد قدومی» نماینده «حماس» در تهران این خبر را تکذیب کرد.

عدویی که برای حماس سبب خبر شد

هرچند مقامات ایرانی دلخوری‌های زیادی از رفتار «حماس» در ماجرای سوریه دارند، اما دشمن مشترکی به نام «اسرائیل» آنها را به یکدیگر نزدیک کرد. «اسرائیل» همسایه حماس بود که «حسین امیرعبداللهیان» معاون وزیر خارجه در حاشیه یک نشست در «دوحه» با «خالد مشعل» دیدار کرد. «امیرعبداللهیان» در مورد این دیدار گفته بود که تصور می‌کنم در روزهای آینده شاهد مواضع دقیق آقای خالد مشعل راجع به تحولات سوریه خواهیم بود. از همان جا بود که تقریباً می‌توان گفت که «حماس» متوجه شده بود که هیچ کشوری برایش «ایران» نمی‌شود. از طرفی ۵۲روز حمله اسرائیل به «غزه» همان «عدو»یی بود که برای «حماس» سبب «خبر» شد تا بار دیگر دو طرف به یکدیگر نزدیک شوند. ایران در طول جنگ، مانند همیشه از حماس و شاخه نظامی آن گردان‌های «قسام» حمایت تمام‌قد کرد تا پس از پایان جنگ در یک رژه گردان‌های «عزالدين قسام» سخنگوی آنها، از کمک‌های ایران تشکر و قدردانی کند.

ناکارآمدی چرخش

از سوی دیگر ناامیدی و سرخوردگی «حماس» نسبت به کمک‌های قطر، مصر و ترکیه را هم نمی‌توان در چرخش دوباره «حماس» به سمت «تهران» نادیده گرفت. شاید همین ناامیدی‌های باشد که باعث شده، سایت اسرائیلی «دبکا» مدعی تلاش‌های «حماس» برای انتقال دفترش از «دوحه» به «تهران» شود. در طول روزهای جنگ غزه در تاستان گذشته، ارتباطات بار دیگر احیا شد. «خالد مشعل» با «علی لاریجانی» رئیس مجلس و «محمدجواد ظریف» وزیر خارجه ایران تلفنی گفت‌وگو کرد.

روابط دوباره کم‌کم رو به گرمی گریده است. پس از پایان جنگ ۵۲روزه، بارها از تدارک برای سفر «مشعل» به تهران سخن گفته شد. هرچند مختلف گذشته «حماس» معتقدند که اکنون بهترین زمان برای ترمیم روابط ایران و حماس است، ولی لااقل سیاست‌های اعلامی مقامات ایرانی، نشانی از کمرنگ‌شدن روابط بین دو متحد قدیمی نداشت و هرچه از کاهش یا قطع روابط گفته می‌شد، از سوی مقامات «حماس» بوده است.

وزارت کشور مانع رفتارهای سلیقه‌ای در انتخابات مجلس شود

دور از افراط باشد و مشکلات کشور را درک کند.
● موضوع دیگری که وجود دارد این است که برخی گروه‌ها امروز منافع سیاسی‌شان را به بحث مذاکرات هسته‌ای گره زده‌اند، چه آنهایی که مخالف‌اند و چه برخی جریان‌هایی که موافق توافق ایران با غرب هستند و در این بین کسانی هم هستند که سکوت پیشه کرده‌اند و منتظر هستند تا ببینند نتیجه چه خواهد شد که اگر خوب بود همراه شوند و اگر موفقیت‌آمیز نبود به جمع منتقدان بپیوندند.
این موضوع تا چه اندازه بر آرایش سیاسی نیروها در انتخابات مجلس سایه می‌اندازد؟

آنچه مسلم است مذاکرات روند مثبتی داشته و هیچ‌کس نمی‌تواند این را اکتما کند و آن را با سال‌های قبل از این دولت که تحریم‌های مختلف شورای امنیت، آمریکا و اروپا علیه کشور شکل گرفت، مقایسه کند.
با سیاست‌های دولت آقای روحانی و پشتوانه مردمی، تشدید تحریم‌ها متوقف شد و بخشی از تحریم‌ها کنار گذاشته شد و در حال حاضر هم مذاکرات به‌طور جدی ادامه دارد. مهم این است که یک روند مثبت و سازنده برای حفظ حقوق اساسی مردم در پیش گرفته شده است.

بنابراین توقع این بوده که همه جریان‌ات سیاسی‌ای که نگران سرنوشت کشور هستند از دولت دفاع کنند، هرچند ایرادی ندارد که برخی هم به این روند نقد داشته باشند. اما مشاهده می‌کنیم بخشی از این منتقدان که هیاهوی بسیاری هم دارند، انتقادات و هیاهوی‌شان به‌گونه‌ای است که کوئی غم‌انوده عمیقی دارند که مبادا این مذاکرات به نتیجه برسد.

متأسفانه در سال‌های اخیر بین اصولگرایان مشکلاتی جدی به‌وجود آمده که باعث تکثر غیرسازنده

انقدر هم ناشی هستند که متوجه نمی‌شوند که مردم از اینگونه رفتارها متفرند. برخی از اینها مثل مخالفان کشور که نمی‌خواهند مذاکرات به نتیجه برسد تا کشور همچنان در شرایط سخت باقی بماند، موضع‌گیری می‌کنند. به‌نظر من برای این رفتار دودلیل وجود دارد، یکی اینکه بعضی از اینها در گذشته همه امکانات و فرصت‌ها را در اختیار داشتند و منافع جدی در ادامه تحریم‌ها دارند و با برداشته‌شدن تحریم‌ها منافع گسترده آنها به‌خطر می‌افتد. دوم آنکه برخی از آنان نیز از سر حسادت و آشکارشدن هرچه‌بیشتر ناکارآمدی خود اینگونه رفتار می‌کنند. اگر دولت بتواند مساله هسته‌ای را به‌طرز شایسته‌ای به ثمر برساند، طبیعی است که یک شادی ملی ایجاد می‌شود و آثار خود را در جاهای مختلف از جمله انتخابات مجلس نشان خواهد داد؛ طبیعی است کسانی که منافع‌شان به خطر می‌افتد از این شادی و گشایشی که در زندگی مردم ایجاد می‌شود راضی نخواهند بود.

● بحث دیگری که مایلیم به آن بپردازیم، ائتلاف میان خود اصولگرایان است. در مجلس نهم می‌بینیم نمایندگان اصولگرای میانه‌رو در برخی موضوعات مانند استیضاح وزیر علوم به تدریوها نزدیک می‌شوند. آیا به‌میدان آمدن نیروهای نزدیک دولت اعتدالگرا و حضور احتمالی اصلاح‌طلبان و نیروهای همسو با این جریان در انتخابات مجلس دهم، امکان ائتلاف اصولگرایان را بیشتر می‌کند؟

متأسفانه در سال‌های اخیر بین اصولگرایان مشکلاتی جدی به‌وجود آمده که باعث تکثر غیرسازنده

تقدیم هدیه علی لاریجانی به همسر جلال طالبانی در سلیمانیه

عکس:مهتر

روزنه

ظریف: تحریم‌های ناعادلانه برای غرب دستاورد نیست

● **شرق:** محمد جواد ظریف وزیر خارجه ایران در دیدار با همتای بلاروسی خود با اشاره به تحریم‌های ناعادلانه علیه ایران و بلاروس گفت: «نباید اجازه دهیم که کشورهای غربی از تحریم به عنوان ابزاری برای فشار به سایر کشورها بهره‌برداری نمایند. کشورهایی که تحت تحریم‌های غیرقانونی و ظالمانه قرار می‌گیرند لازم است با تکیه بر توانایی‌های خود و همکاری به راه خود ادامه دهند.» ظریف با اشاره به اراده و حسن‌نیت جمهوری اسلامی ایران برای حل موضوع هسته‌ای گفت: «غربی‌ها باید به این حقیقت برسند که تحریم‌های ناعادلانه و خلاف مقررات بین‌المللی یک دستاورد بزرگ برای آنها محسوب نمی‌شود و در این صورت است که مذاکرات با گروه ۵+۱ به نتیجه خواهد رسید.»

دریچه

هماهنگ‌کننده سازمان ملل در تهران:

جامعه‌بین‌المللی به ایران نیاز دارد

● **هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد در ایران** با تأکید بر اینکه ایران منشأ آرامش و ثبات در منطقه است، گفت: **جامعه بین‌المللی در مبارزه با تروریسم و افراطی‌گری و برای حل مسایل منطقه به کمک ایران نیاز دارد. «گری لوییس»** که نماینده مقیم برنامه توسعه سازمان ملل در ایران است بیش از ۲۵سال در آسیا، آفریقا، اروپا، آمریکا و خاورمیانه به سازمان ملل خدمت کرده است. **گفت‌وگوی «ایرنا»** با این عضو سازمان ملل با محور تبیین نگاه سازمان ملل به موضوع تروریسم و افراطی‌گری در منطقه در ادامه می‌آید:

● با نظر می‌رسد گروه‌های تروریستی در یک دهه گذشته قدرت بیشتری پیدا کرده‌اند و اکنون سازماندهی شده‌تر عمل می‌کنند. برنامه سازمان ملل در این رابطه چیست؟

ابتدا باید از طرف خود و سازمان ملل با همه قربانیان تروریسم ابراز همدردی کنم. تروریسم در همه اشکال آن محکوم بوده و لازم است کشورها با تحرک گروه‌های تروریستی و ریشه‌های عقیدتی آن مقابله کنند. سازمان‌ملل همواره اقدامات تروریستی را محکوم کرده و در سال۲۰۰۶ استراتژی جهانی ضدتروریسم را به همراه یک «طرح اقدام» به تصویب اعضا رساند که در آن بر مبارزه با تروریسم در همه سطوح بین‌المللی، ملی و منطقه‌ای تأکید شده است. واقعیت این است که کشورهای مختلف نگاه متفاوتی به موضوع تروریسم دارند و درباره چگونگی پاسخ به اقدامات تروریستی توافق ندارند. با این وجود، سازمان‌ملل تلاش می‌کند تا از طریق کارگروه ضدتروریسم این سازمان، ظرفیت‌های ملی و بین‌المللی را در این حوزه فعال کند و از کشورها خواسته است تا تروریسم را در همه اشکال آن محکوم کنند. آنچه اقدامات سازمان ملل را برای مقابله با تروریسم محدود کرده، تفاوت دیدگاه بین کشورهای مختلف در قبال موضوع افراطی‌گری و تروریسم است.

● برنامه سازمان ملل درخصوص حل بحران‌هایی مثل بحران سوریه که تحت تأثیر گسترش تروریسم در منطقه قرار دارد، چیست؟

«استان دی مستور» فرستاده ویژه سازمان ملل متحد در بحران سوریه و دیگر مقامات سازمان ملل تلاش دارند تا دیدگاه‌های همه گروه‌های داخلی در سوریه و همچنین طرف‌های بین‌المللی را برای حل این بحران به هم نزدیک کنند.

● نظر شما به‌عنوان مقام ارشد سازمان ملل در ایران درباره نقش تهران در حل و فصل بحران‌های منطقه‌ای چیست؟

نقش ایران در ثبات منطقه و حل بحران‌ها غیرقابل انکار است و جامعه بین‌المللی باید ایران را بخشی از استراتژی خود برای حل بحران‌های منطقه‌ای بداند. به نظر من برخی رویکردها علیه ایران باید کنار گذاشته شود و به جایگاه ایران به‌عنوان یک کشور بابتان منطقه توجه شود. باوجود ناآرامی در کشورهایی که در غرب و شرق ایران هستند، این کشور بزرگ و بابتان از نظام آموزی، بهداشتی و زیرساخت‌های خوبی برخوردار است.

جامعه بین‌المللی باید این موضوعات را در محاسبات خود در قبال ایران در نظر بگیرد و این کشور را به‌عنوان یک شریک بالقوه برای حل موضوعات منطقه‌ای به رسمیت بشناسد.

● ارتباط سازمان ملل و ایران را چگونه می‌بینید؟

ایران یک عضو مؤسس سازمان ملل متحد است و ارتباط خوبی بین تهران و این نهاد بین‌المللی است. سازمان ملل از افزایش و تقویت روابط با جمهوری اسلامی استقبال می‌کند.

● رسانه‌های غربی در راستای اسلام‌هراسی، تروریسم را به اسلام مرتبط می‌کنند. نظر سازمان ملل درباره این اقدامات غیرحرفه‌ای و مغرضانه چیست؟

سازمان ملل با چنین نگاهی موافق نیست و ما تروریسم را مرتبط با اسلام نمی‌دانیم. یکی از ریشه‌های تروریسم و افراطی‌گری، بی‌عدالتی در کنار مغزشویی جوانان توسط گروه‌های افراطی است، ملت‌ها باید با رادیکالیسم و افراطی‌گری در میان تمامی مذاهب و دیدگاه‌های سیاسی مقابله کنند و ریشه‌های افراطی‌گری را از بین ببرند.